

A ...i Törvényszék felperes neve (...) felperesnek - az ... (...) által képviselt alperes neve (...) alperes ellen kártérítés iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék a felperes kereseti kérelmét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 6.000.- (hatezer) Ft elsőfokú perköltséget.

A le nem rótt 96.000.- (kilencvenhatezer) Ft kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ...i Ítéltáblához címzetten a ...i Törvényszéken három példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indoklására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s

A törvényszék a peres felek előadása, a beszerzett iratanyagok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

A felperes több peres eljárást kezdeményezett különböző személyekkel, szervekkel szemben, mely eljárásokban a ... Központi Kerületi Bíróság, mint elsőfokú és a alperes neve, mint másodfokú, illetve a alperes neve alkalmanként, mint elsőfokú bíróság járt el és hozott határozatokat. Ugyancsak több esetben a felperes büntetőfeljelentéseket is tett különböző személyekkel szemben, ahol a alperes neve, mint másodfokú bíróság járt el. Ezen eljárások a felperes álláspontja szerint különböző okok miatt lényegesen elhúzódtak, amely miatt a személyiségi jogai sérültek.

A felperes kereseti kérelmében I-XIX. sorszámgig tüntette fel azokat a pereket, illetve eljárásokat, melyekkel kapcsolatban személyiségi jogsértésre hivatkozással sérelemdíj, illetve nem vagyoni kár megtérítésére kérte az alperes kötelezését, miután ezekben a perek az alperes mulasztása vagy jogsértő magatartása miatt oly mértékben elhúzódtak, hogy azok a felperes személyiségi jogát sértették.

Az alperes ellenkérelmében a kereseti kérelemben megjelölt egyes keresetek vonatkozásában perfüggősségre tekintettel kérte a per megszüntetését, melyet a felperes nem ellenzett.

A törvényszék a 2016. május 10. napján meghozott 22-I. számú végzésében a pert a felperes kereseti kérelmében I., II., VI., VII., VIII., IX., X., XI., XII., XIII., XV., XVI., XVII. és XIX. szám alatt előterjesztett keresetek vonatkozásában megszüntette. A végzés 2016. június 10-én fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

A törvényszék ezért a pert a felperes kereseti kérelmében III., IV., V., XIV. és XVIII. pont alatt megjelölt keresetek vonatkozásában folytatta.

A továbbiakban a törvényszék az indokolást az ésszerűség, és az átláthatóság érdekében a felperes kereseti kérelmében római számokkal megjelölt pontok ismertetése, az ahhoz kapcsolódó tényállás megállapítása, bizonyítás lefolytatása, jogszabályi hivatkozás és bírósági indokolás vonatkozásában pontonként elkülönítve adja meg.

A felperes III. szám alatt a kereseti kérelmében sérelmezte, hogy a alperes neve a ... számú végzésében a kereseti kérelmét idézés kibocsátása nélkül elutasította, melyet a ...i Ítéltábla az ... számú 2015. április 16-án kelt végzésében három ok miatt is hatályon kívül helyezett. Ennek kapcsán a felperes sérelmezte, hogy a alperes neve az ezt követően kitűzött tárgyaláson fél óra alatt meghozott ... szám alatti ítéletében a keresetét elutasította, a kereset kiterjesztését a Pp. 146. § (1) bekezdésre hivatkozással nem vizsgálta, és ezen döntés ellen jogorvoslati lehetőséget sem adott. Ezért álláspontja szerint sérti a személyiségi jogát, hogy az egyetlen tárgyaláson elbíráható követelése tárgyában a döntésre csupán 13 hónap után került sor. Ezért sérelemdíjként 100.000.- Ft megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

A perben beszerzett iratokból megállapítható, hogy a felperes 2014. július 28. napján iktatottan nyújtotta be kereseti kérelmét az alpereshez, mellyel kapcsolatban - a törvénykezési szünetre tekintettel - 2. sorszám alatti végzésében 2014. szeptember 10. napján hiánypótlásra hívta őt fel a bíróság. A hiánypótlási kötelezettségének a felperes szeptember 19-ei iktatású beadványában tett eleget. Az elsőfokú bíróság a 4. sorszám alatti 2014. október 15. napján kelt végzésében utasította el a felperes keresetlevelét idézés kibocsátása nélkül. A felperes részéről benyújtott, október 21-én iktatott 5. sorszám alatti fellebbezést az elsőfokú bíróság október 22-én kiadta az ellenérdekű félnek észrevételezésre a 6. sorszámú végzésében. A felperestől még október 29-i iktatással kiegészítés érkezett 7. sorszám alatt, ami december 5-ig nyilvántartásba került. Majd a december 8-i utasítás szerint azt kiadták az ért. r. 6-nak. Az 5. sorszám alatti fellebbezés 8. sorszám alatt kiadásra került ért. r. 6. részére január 20-i utasítás szerint kizárólag postai úton. A 9. szám alatti hivatalos feljegyzés értelmében ezt az I. r. alperes 2015. január 23-án kapta meg. A fellebbezésnek a ...i Ítéltáblára történő felterjesztésére március 12-én adott az elsőfokú bíró utasítást. A ...i Ítéltábla a 4. sorszám alatti végzés elleni fellebbezést a 2015. április 16-án kelt végzésben bírálta el, mely a törvényszékhez május 5-én érkezett vissza. Ebben az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per tárgyalására utasította.

A beszerzett iratokból megállapítható, hogy a hatályon kívül helyezés kapcsán az ügy az elsőfokú bíróságon ... számon 2015. május 13-án lett iktatva. Ehhez képest a felperes által sérelmezett 8. szám alatti ítélet 2015. augusztus 27-én megszületett. Ezt megelőzően a felperes július 6-án iktatott beadványában keresetkiterjesztést nyújtott be, az elsőfokú bíróság július 8-án iratok beszerzéséről intézkedett, július 17-én az I-II. r. alperes részéről érkezett beadvány. A eljárást segítő 1 részéről 2015. július 29-én érkezett meg azon határozat, mely az ügy elbírálása szempontjából lényegesnek minősült.

A felperes által az elsőfokú bíróságon szeptember 28-án érkeztetett fellebbezés felterjesztése folytán a ...i Ítéltábla 2016. május 26-án hozta meg a ... számú ítéletét, melyben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta. Ezen tárgyalás kitűzésére a ...i Ítéltábla részéről 2015. november 23-án került sor.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatályba lépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (továbbiakban: Ptk.) 8. §-a szerint a Ptk. személyiségi jogok megsértésének szankcióira vonatkozó rendelkezéseit a hatályba lépését követően történt jogsértésekre kell alkalmazni.

A (2) bekezdés szerint a Ptk. hatályba lépése előtt megsértett személyhez fűződő jogok alapján érvényesíthető polgári jogi igényekre a jogsértés idején hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni. A Ptk. hatályba lépése előtt megkezdődött folyamatosan tanúsított jogsértő magatartásra vonatkozóan - ide értve a mulasztást is - akkor is a Ptk. hatályba lépése előtt hatályos jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a jogsértő magatartás befejezése a Ptk. hatályba lépése utáni időpontra esik.

Az olyan személyiségi jogokra tehát, amelyek egyaránt okoznak személyiségi jogsérelmet és emellett vagyoni kárt is, az átmeneti szabályok szerint az egységes megítélés biztosítása érdekében a jogsértő magatartás tanúsításának időpontja az irányadó, folyamatos jogsértés esetén pedig annak kezdő időpontja a döntő az alkalmazandó anyagi jog szempontjából.

A törvényszék mindenekelőtt kiemeli, hogy fentiek alapján ezen kereseti kérelemmel kapcsolatban - tekintettel arra, hogy a felperes a kereseti kérelmét 2014. július 28-án nyújtotta be a bíróságra a jelenleg hatályos Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) rendelkezéseit kell alkalmazni, mivel a Ptk. 8:4. §-a értelmében a törvény rendelkezéseit 2014. március 15-től kell alkalmazni az átmeneti szabályok figyelembe vételével.

A Ptk. 2:52. § (1) bekezdés értelmében, akit személyiségi jogában megsértenek sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.

A Ptk. 2:52. § (2) bekezdése kimondja, hogy a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges.

A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon és másokkal való - bármilyen módon, illetve eszközzel történő - kapcsolattartás és a jogi név tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse és hogy abban őt senki ne gátolja.

A Ptk. 2:42. § (2) bekezdése kimondja, hogy az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

A hatályos Ptk. azzal, hogy a személyiségi jogsértés nem vagyoni következményének pénzbeli kompenzálására megalkotott új intézményt a sérelemdíj szabályait kiemelte a kártérítési szabályok közül és azt egyértelműen a személyiségi jogi szabályok között helyezte el, azt a célt kívánta erősíteni, hogy a sérelemdíj alapvetően a személyiségi jogok védelmét szolgálja. Ezen túlmenően azonban arra a kártérítés szabályait rendeli alkalmazni azzal az érdemi változással, hogy a sérelemdíj megfizetésére kötelezésnek nem feltétele, hogy a sértett az őt ért hátrányt is bizonyítsa, az őt terhelő bizonyítási kötelezettség a jogsértés tényének bizonyítására vonatkozik.

Ezen kereseti kérelem kapcsán a törvényszéknek abban kellett állást foglalnia, hogy a felperes bizonyított-e olyan jogsértést az alperes oldalán, amely személyhez fűződő joga megsértésének a

megállapítását megalapozná. A felperes ezt a jogsértést az általa kezdeményezett per 13 hónap elteltével történő befejezésében jelölte meg, ezért a törvényszék mindenképp azt vizsgálta, hogy az alperes részéről az a magatartás, hogy a felperes keresete tárgyában több, mint egy év elteltével született döntést, személyiségi jogot sértőnek minősül-e vagy sem.

Ahogy a beszerzett peranyagból látható az alperes és az ő döntését elbíráló másodfokú bíróság is folyamatosan intézkedett a felperes kereseti kérelmének az elbíráhatóságával kapcsolatban. Az ügy intézése kapcsán 30 napot meghaladó intézkedés két esetben egyszer 38, egyszer 37 nap erejéig állapítható meg, mely azonban semmiképpen sem tekinthető olyan súlyú mulasztásnak, ami jogsértés megállapítására alapot adna. Tehát eljárásjogi késedelmet az ügyintézésben a törvényszék nem talált.

A felperes hivatkozásával kapcsolatban a törvényszéknek állást kellett foglalnia abban a kérdésben is, hogy az a körülményt, hogy az alperes elsőfokú határozatát a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás utasítására kötelezte, tekinthető-e olyan jogsértésnek, mely személyiségi jogsérelem megállapítását és azzal összefüggően sérelemdíj megítélését megalapozná.

A Pp. 252. §-a határozza meg az elsőfokú bíróság határozatával kapcsolatban a hatályon kívül helyezés szabályait. Ez a § azon túlmenően, hogy meghatározza a hatályon kívül helyezésnek azt az esetét, amikor az elsőfokú bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva vagy az ítélet meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben a törvény értelmében kizáró ok áll fenn, szabályozza a két leggyakrabban előforduló hatályon kívül helyezési okot, egyrészt az elsőfokú bíróság részéről az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak a megsértését, másrészt azt az esetet, amikor a bizonyítási eljárásnak nagy terjedelmű vagy teljes megismétlése, illetőleg kiegészítése szükséges.

A Pp. 258. § (1) bekezdése a végzésekkel kapcsolatban mondja ki, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság végzése jogszabályt sért és a megváltoztatásához szükséges adatok nem állapíthatók meg, a másodfokú bíróság a végzést hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasítja.

Fenti jogszabályhelyek tág értelmezése alapján megállapítható, hogy minden hatályon kívül helyezett határozat valamilyen szempontból jogszabályt sért. Ezen jogszabálysértések orvoslására azonban a Pp. fent felhívott §-ait kell alkalmazni, melyek szerint ezen jogszabálysértések jogkövetkezménye a hatályon kívül helyezés és új eljárás elrendelésére utasítás, ezért a törvényszék álláspontja szerint ezen tényállás mellett nem állapítható meg, hogy az alperes olyan jogsértést követett volna el, ami személyiségi jogsértés megállapítását megalapozhatná. Az alperes olyan jogellenes magatartást, amely a per indokolatlan elhúzódását eredményezte volna, nem tanúsított. Önmagában az, hogy a ...i Ítéletétől eltérő jogi álláspontja folytán a felperes kereseti kérelmét nem tartotta érdemben tárgyalhatónak, nem tekinthető jogsértő magatartásnak. Miután a felperes nem a Pp. 2. §-a szerinti sérelemdíj megállapítását és nem is bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti kereset elbírálását kérte, hanem keresete kifejezetten személyiségi jogvédelem biztosítására irányult, ezért a törvényszék kifejezetten ezen szabályok alkalmazásával vizsgálta azt, mely szabályok szerint nem tartotta megalapozottnak.

A felperes IV. pont alatt megjelölt kereseti kérelmében azt sérelmezte, hogy az általa 2012. április 5-én benyújtott kereseti kérelem alapján az alperesnél ... számon indult peres eljárásban a 2012. szeptember 28-án, 2013. január 4-én, január 9-én, július 30-án és augusztus 2-án érkezett

keresetkiterjesztéseit az elsőfokú a ... számú 2013. október 28-i tárgyaláson meghozott végzésében érdemi vizsgálat nélkül elutasította és ezen végzésekkel szemben nem biztosított részére fellebbezési jogot.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a ...i Ítélet tábla ... számú részítéletében megállapította, hogy elbírálatlanul maradtak a felperesnek követelései, melyre tekintettel a per újabb tárgyalására utasította az alperest, aki annak nem tett eleget. Azonban 2015. június 5-én 44. számon ismételt meghozta ugyanazt az elutasító végzést, az ellen már fellebbezési jogot biztosítva. Ezt a ...i Ítélet tábla a ... számú 2015. szeptember 24-én kelt végzésében helybenhagyta. Álláspontja szerint miután 2-3 év elteltét követően született döntés 5 kereseti kérelme sorsáról, az idő múltával már értelmetlenné vált azok külön perben történő érvényesítése. Ezért sérelemdíjként 300.000.- Ft megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

A törvényszék a beszerzett iratokból megállapította, hogy a alperes neve a 29. sorszámu 2013. október 28-án megtartott tárgyaláson meghozott végzésében a felperes keresetkiterjesztéseit, mint meg nem engedett keresetkiterjesztéseket, elutasította. Tájékoztatta a felperest arról, hogy egyéb igényeit önálló keresetként érvényesítheti, jelen eljárásban az általa meghatározott keresetkiterjesztéseknek nincs helye. Az elsőfokú bíróság az ügyben 37. sorszám alatt 2014. február 10. napján ítéletet hozott, amiben a felperes keresetét elutasította. A felperes részéről benyújtott március 10-én érkezett fellebbezés folytán eljárta ...i Ítélet tábla a 2015. március 17-én meghozott részítéletében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekinti, azt megváltoztatja a per költség fizetés vonatkozásában, egyebekben pedig helybenhagyja. A ...i Ítélet tábla ezen részítéletét ... szám alatt hozta. Ebben az ítéletben megállapította, hogy „keresetváltoztatásnak fellebbezési jog biztosítása nélküli elutasítására kizárólag azokban az elsőfokú eljárásokban van lehetőség a Pp. 146/A. § (1) és (6) bekezdése alapján, melyekben a jogi képviselő kötelező. A jelen per a 73/A. § (1) bekezdés bb.) pontja szerinti kivételek alá tartozik, ezért a keresetváltoztatás perbeli módon nem fellebbezhető végzéssel való elutasítása helytelen döntés volt". Ezt követően az elsőfokú bíróság a ... számú végzésében ismételt elutasította a meg nem engedett keresetváltoztatásokat 2015. június 5. napján. A végzése ellen jogorvoslati jogot biztosított. Ez a végzés 2015. június 5-én kelt. Az ellene benyújtott fellebbezés augusztus 31-én került felterjesztésre a ...i Ítélet táblához, ahol azt helybenhagyták.

A törvényszék megállapította, hogy miután a felperes az alperes által 2013. október 28-án meghozott határozat jogsértésére alapította az igényét, ezzel kapcsolatban a Ptké. értelmében a felperes kereseti kérelmének erre a részére a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban 1959. évi Ptk.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az 1959. évi Ptk. 84. § (1) bekezdés e.) pontja alapján, akit személyhez fűződő jogában megsértenek az eset körülményeihez képest kártérítést követelhető a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

Az 1959. évi Ptk. 339. § (1) bekezdésében általános szabályként mondja ki, hogy aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Ezen jogszabályhelyek alapján a felperesnek, az alperes oldalán a jogellenes magatartást, a saját oldalán a bekövetkezett kárt, valamint a kettő közötti okozati összefüggést kellett volna a perben bizonyítania.

A fentiekben már kifejtettek szerint a törvényszék álláspontja ezen kereseti kérelem kapcsán is az,

hogyan a felperes jogellenes magatartást nem tudott az alperes oldalán bizonyítani, így a továbbiakban a felperes oldalán beállott kár tényét, illetve az okozati összefüggést már vizsgálni sem kellett. Jelen esetben még az sem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróságnak azaz álláspontja, hogy a felperes az előtte folyó eljárásban meg nem engedett keresetkiterjesztésekkel élt, amit elutasított, jogellenes lett volna, hiszen azt későbbiekben a törvényszék helybenhagyta. Kétségtelen, hogy ezen végzésével szemben az alperes jogorvoslati jogot a felperesnek nem biztosított, azonban emiatt joghátrány nem érte, hiszen az elsőfokú bíróságnak ezt a hiányosságát a ...i Ítélet tábla akkor, amikor az elsőfokú bíróság érdemi döntését részítéletnek minősítette és rámutatott arra, hogy a meg nem engedett keresetkiterjesztés elutasításával kapcsolatos végzés ellen fellebbezési jogot kell biztosítani a fél részére, pótolta.

A felperes nem azért esett el azon per alperese elleni keresetkiterjesztésekben foglalt igényérvényesítéstől, mert azokat az alperes, mint meg nem engedett keresetkiterjesztéseket elutasította, hanem azért, mert azokat azon perben szabálytalanul terjesztette elő, illetve a későbbiekben külön perben nem érvényesítette.

Utal rá a törvényszék, hogy az ügyirathoz 74. sorszám alatt érkezett beadványban a egyéb érdekelt ... szám alatt arról értesítette a törvényszéket, hogy a jelen perben felperes által előterjesztett kereseti kérelem, melyet az alperes ... számú ügyével kapcsolatban terjesztett elő, összefügghet az általa folytatott peres eljárással. Azon peres eljárásban a felperes ezen ügyirattal kapcsolatban azt kifogásolta, hogy a 2012. április 5. napján érkezett keresetlevélhez képest az első tárgyalást 2013. február 12-én lehetett megtartani, amikor érdemben nem történt semmi, mert a vétívek nem voltak fellelhetők. Továbbá azon per olyan alperesével kapcsolatos mulasztást állapított meg a következő tárgyaláson, aki a perben alperesként részt sem vett. Miután a jelen perben a felperes bár ugyanezen alperes által lefolytatott eljárással kapcsolatban terjesztette elő kereseti kérelmét, a törvényszék azt állapította meg, hogy mégsem áll fenn a perfüggőség esete, figyelemmel arra, hogy a felperes ezen kereseti kérelemben az alperes által tanúsított magatartást szempontból sérelmezte, illetve más magatartását itt kifogásolta.

Az V. sorszám alatt előterjesztett kereseti kérelmében a felperes azt sérelmezte, hogy a 2014. január 22. napján a ...i Ítélet táblával szemben a Pp. 2. § (3) bekezdése alapján terjesztett elő kereseti kérelmet, melyben a kijelölés folytán eljáró ...i Ítélet tábla a ... számú végzésével a alperes neve 2015. október 8-án meghozott ... számú ítéletét hatályon kívül helyezte figyelemmel arra, hogy az alperesi törvényszék a Pp. 13. § (1) bekezdés a.) pontja értelmében nem járhatott el, így ezen eljárással közel 2 év veszett kárba. Ezért sérelemdíjként 400.000.- Ft megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

Az ezzel kapcsolatban beszerzett iratokból megállapítható, hogy a ...i Törvényszék a ... számú 2016. május 3-án kelt ítéletében a alperes neveet mindösszesen 696.630.- Ft megfizetésére kötelezte, az ezt meghaladó felperesi keresetet elutasítva. Az ítéletből megállapítható, hogy 15. pont alatt a felperes a keresetében megjelölte a alperes neve ... szám alatt keletkezett döntését is, melyért 37.500.- Ft kártérítési igényt jelentett be a perek ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogára hivatkozással. Ezen túlmenően kereseti kérelmében a 10-es tényállási pont alatt megjelöltekkel kapcsolatban személyiségi jogának megsértését, valamint a 6-os tényállási pontban megjelöltekkel kapcsolatban bírósági jogkörben okozott kár megtérítését is kérte. A törvényszék vizsgálta a felperes által megjelölt bírói mulasztásokat, így köztük a alperes neve ... számú ügyét is. A törvényszék 15-ös tényállási ponttal kapcsolatban 3 hónap és 26 nap késedelmet állapított meg, mely alapján a kereseti kérelemnek megfelelő 37.500.- Ft megfizetésére kötelezte az azon per alperesét.

Bár a ...i Ítéletábra az ítéletében már foglalkozott az alperes ... számú ügyével összefüggően a felperes által előterjesztett kártérítési igénnyel, a törvényszék úgy ítélte meg, hogy a jelen perben felperes által előterjesztett kártérítési igény nem minősül res judicata-nak. A ...i Ítéletábra előtti eljárásban ugyanis a felperes a perek ésszerű időn belül történő befejezéséhez kapcsolódó Pp. 2. §-ára alapított sérelemdíjról döntött, míg a jelen perben a felperes sérelemdíj iránti igényét személyiségi jogsértésre alapozta.

A törvényszék által már fent idézett Ptké. szabályai értelmében személyiségi jogsértésre alapítottan sérelemdíj megállapítására 2014. március 15-ét követően elkövetett jogsértésekkel kapcsolatban van lehetőség. A felperes 2014. január 22-én terjesztette elő az alperesnél a kereseti kérelmét, mellyel kapcsolatban abszolút kizárási ok miatt az alperes nem járhatott volna el. Így részéről a jogsértés már a Ptk. hatályba lépését megelőzően bekövetkezett. A törvényszéknek ezért abban már nem is kellett állást foglalnia, hogy ezen jogsértés alkalmas-e olyan személyiségi jogsértés megállapítására, mely sérelemdíj fizetési kötelezettséget vonhatna maga után.

A felperes a XIV. sorszám alatt a keresetében azt sérelmezte, hogy a ... a ... számú végzésével a rágalmozás vétsége miatti büntetőeljárást megszüntette, a 2014. február 18. napján kelt végzésében, míg a fellebbezés folytán eljár alperes neve 214. március 12-én meghozott, ... számú végzésében elrendelte az iratoknak a ... kerületi szabálysértési hatóság részére történő megküldését, ez azonban nem történt meg. A felperes felülvizsgálati kérelmét a ... a ... számú végzésével hivatalból elutasította, így elvesztette azt a lehetőségét a felperes, hogy becsületsértés szabálysértése miatt az elkövetővel szembeni szabálysértési eljárás lefolytatásra kerülhessen. Ezért sérelemdíjként vagy nem vagyoni kár iránti igényként 300.000.- Ft megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

A beszerzett iratokból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a 27. sorszám alatti végzését 2014. február 6. napján hozta a büntetőeljárás megszüntetéséről. A felperes fellebbezése folytán eljár alperes a ... számú végzésében, mely 2014. március 12-én kelt, az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A végzés tartalmazza a rendelkező részében azt a megállapítást is, hogy az iratokat a becsületsértés szabálysértése miatti eljárás lefolytatására megküldi eljárást segítő 1 ... Kerületi Hivatalának. A másodfokú bíróság iratai között megtalálható az az irodai utasítás, amely 2014. március 25-i dátumú és rendelkezést tartalmaz arról, hogy az összes iratot a szabálysértési hatóságnak küldjék meg a ... szám alatti címre. Az elsőfokú bíróság 2014. március 31. napján irattározta az ügyet.

A fenti adatokból megállapítható, hogy a felperes által jogsértőnek minősített mulasztás ugyancsak a Ptk. 2014. március 15-i hatályba lépését megelőzően megtörtént. Ezért a Ptké. hatályba léptető rendelkezése értelmében a felperes sérelemdíjra nem tarthat igényt. Miután azonban kérelmét sérelemdíjként vagy nem vagyoni kár iránti igényként jelölte meg, vizsgálta a törvényszék, hogy az 1959. évi Ptk. alapján nem vagyoni kár jogalapja megállapítható-e.

Helyesen utalt ezzel kapcsolatban az alperes a 16. sorszám alatti írásbeli ellenkérelmében egyrészt arra, hogy az elsőfokú bíróság nem észlelhette és nem is feladata annak vizsgálata, hogy a másodfokú bíróság részéről adott irodai utasítás valójában fogamatba ment-e. Másrészt helyesen hivatkozott az alperes a szabálysértésekről, szabálysértési eljárásokról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről rendelkező 2012. évi II. törvény (továbbiakban: szabs.tv.) 6. § (4) bekezdésére, mely kimondja, hogyha az elkövetéstől számított 6 hónapon belül a cselekmény miatt büntetőeljárás indul vagy a nyomozó hatóság vagy a bíróság a szabálysértési eljárás lefolytatása céljából az ügyet átteszi a szabálysértési hatósághoz vagy a szabálysértés miatt eljáró bírósághoz az (1) bekezdés szerinti elévülés az áttételt elrendelő határozatnak a szabálysértési hatósághoz, illetve

szabálysértés miatt eljáró bírósághoz érkezése napján újrakezdődik.

A 6. § (6) bekezdése szerint a cselekmény elkövetésétől számított 2 év elteltével nincs helye szabálysértési felelősségre vonásnak.

Miután az alperes panaszbeadvány kapcsán az ügyiratokat 2014. november 28-án megküldte a eljárást segítő 1 ... Kerületi Hivatalának, nem állapítható meg, hogy a 2 éves objektív elévülési határidő eltelt. Nem állapítható meg ez az elkövető által 2012. december 12-ei keltezésű beadvány keltezéséhez képest, de ahhoz az időponthoz képest sem, hogy a felperes a kereseti kérelme szerint az elkövetésről 2013. január 28-án szerzett tudomást. A törvényszéknek jelen perben nem feladata a ... Kormányhivatala ... Kerületi Hivatala által hozott ... számú határozata jogszerűségének a felülvizsgálata, annak beszerzése azért szükségtelen volt. A rendelkezésre álló adatokból az pedig egyértelműen megállapítható, hogy az alperes érdekkörében olyan mulasztás, mely miatt a felperes igényérvényesítési határideje eltelt volna és elévülés miatt ezen igényérvényesítési joga elenyészett volna, nem állapítható meg, ezért a továbbiakban már nem kellett vizsgálni, hogy a felperes által megjelölt jogsértés személyiségi jogsérelem megállapítására alkalmas-e.

A felperes a XVIII. szám alatti kereseti kérelmében előadta, hogy 2003. december 7-én tett feljelentést ... rendőralezredes ellen, rágalmazás és becsületsértés vétsége miatt a ...-n ... számon. Ezen ügyben azonban majdnem két éven át nem történt semmi, 2005. június 3-ára tűzték ki az úgynevezett békítő tárgyalást. Az általa 2005. június 30-án tett újabb feljelentés alapján az érdemi tárgyalást az elsőfokú bíróság 2008. november 19-ére tűzte ki. Azonban ... 2007. október 17-én elhalálozott, végül az eljárást a ... az ... számú végzésével elévülésre tekintettel megszüntette. Hivatkozott arra, hogy először az EJEB-hez nyújtotta be kérelmét 2009. január 10-én, ahol az ... számon folyt, majd 2014. október 30-án jogerősen lezárták arra figyelemmel, hogy az igény érvényesítése ...on is lehetséges. Utalt arra, hogy egyrészt a személyiségi jog érvényesítése iránti igények nem évülnek el, másrészt az elévülést az EJEB-hez benyújtott kérelme megszakította, ezért ezen a címen sérelemdíj vagy nem vagyoni kár iránti igényként 500.000.- Ft megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

A beszerzett iratokból megállapítható, hogy a ... a ... számú 2005. szeptember 19. napján kelt végzésében a ... ellen indult becsületsértés vétsége miatti büntetőeljárást arra hivatkozással szüntette meg, hogy a feljelentő a 2005. szeptember 19. napjára kitűzött személyes meghallgatáson nem jelent meg, alapos okkal magát ki nem mentette. Ezt a végzést a ...i Bíróság ... számú végzésében, mely 2005. október 25. napján kelt, helybenhagyta.

A ... az ... számú végzésében a ... és társai ellen indult rágalmazás vétsége miatti büntetőügyben az eljárást megszüntette, a 2008. november 19. napján kelt végzésében. A megszüntetés indoka az volt, hogy a magánvádló mindkét vádlottal szemben a vádat ejtette, az I. r. vádlottal szemben azért, mert meghalt, a II. r. vádlottal szemben azért, mert nevezett bocsánatot kért tőle. A végzést a magánvádló tudomásul vette a kihirdetést követően, így az a meghozatalának napján jogerős.

A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a felperes által hivatkozott alperesi határozatok a Ptk. hatályba lépését megelőző keltűek, ezért sérelemdíj iránti igény ezen határozatokra alapozottan jogszerűen nem terjeszthető elő. Nem vagyoni kár iránti igényként sem tekinthető a kereset megalapozottnak, mivel az egyik eljárást az alperes azért szüntette meg, mert a felperes a kitűzött személyes meghallgatáson nem jelent meg és magát ki sem mentette, a másikat pedig azért, mert a felperes, mint magánvádló elállt a vádlottakkal szembeni vádtól. A jelenleg hatályos Ptk. tehát megszüntette a nem vagyoni kártérítés intézményét és helyette a sérelemdíjat vezette be, mely

a személyiségi jogok megsértésének nem vagyoni következményeit hivatott kompenzálni, pénzbeli elégtétellel. A Ptk. ezt az intézményt kiemelte a kártérítés szabályai közül és alapvetően a személyiségi jogvédelem eszközeként kezeli. Ezért a törvényszék álláspontja szerint nincs annak jelentősége, hogy a két eljárás mennyi ideig tartott, hogy felmerülhetett-e az elévülés kérdése, illetve hogy követett-e el az eljárás során a bíróság jogsértést, hiszen mindkét eljárás a felperes döntésének az eredményeként szűnt meg, mely döntést nem az alperes esetleges jogellenes magatartása vindikálta.

Fentiekben kifejtettek alapján megállapítható, hogy a felperes egyetlen kereseti kérelmének sem volt jogalapja, ezért azokat a törvényszék jogalap hiányában, mint megalapozatlan kereseti kérelmeket utasította el.

A pervesztes felperest a törvényszék a Pp. 78. §-a szerint kötelezte az alperes perköltségének a megfizetésére, amit az alperes a tárgyaláson történő megjelenéshez kapcsolódóan alkalmanként 6.000.- Ft-ban jelölt meg. A törvényszék ezt az összeget nem tartotta eltúlzottnak, ezért tekintettel arra, hogy az alperes egy tárgyaláson jelent meg, elsőfokú perköltségét 6.000.- Ft-ban állapította meg.

A felperes teljes személyes költségmentesség kedvezményben részesült, így az általa kereseti kérelmében megjelölt mindösszesen 1.600.000.- Ft-os perértékre számított 96.000.- Ft összegű elsőfokú illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. sz. rendelet 13. és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 233. §-án alapul.

..., 2017. július 19. napján

Dr. ... sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő